

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Només en edició electrònica degut a la pandèmia de la Covid-19

Núm.
799

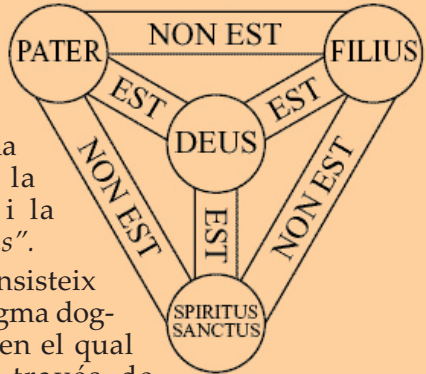
7
juny
2020

Santíssima Trinitat i jornada "Pro Orantibus"

Lluís Ramis, rector

Cada any, el diumenge que segueix la festa de Pentecosta i la donació de l'Esperit Sant, l'Església celebra la festa de la Santíssima Trinitat i la jornada "Pro Orantibus".

La Trinitat no consisteix simplement en un enigma dogmàtic: és un misteri en el qual podem penetrar a través de Jesucrist. És la manera de Jesús de Natzaret de dir Déu. En el discurs del darrer Sopar, Jesús anuncia que enviarà l'Esperit del Pare (Jn 14, 25-26). Cal destacar altres dos moments de l'Evangeli. Primer, al començament de la vida pública, l'escena del baptisme és particularment reveladora: ens presenta un Déu en relació quan la veu del Pare designa el Fill estimat, damunt del qual baixa

Baptisme de Crist
(Verrocchio i Leonardo, c. 1472-1475)

l'Esperit (Mc 1,10-11). I segon, al final de l'evangeli de Mateu es troba l'únic esment en una única fórmula del Pare, el Fill i l'Esperit Sant. És el moment de l'enviament en missió: "Aneu... i bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant" (Mt 28,18-20). Tenint en compte aquest text, tenim la missió d'anunciar l'Evangeli a totes les nacions, "batejant-les", immergint-les en la realitat de vida de Déu, d'aquest Déu que no és solitud, sinó que és comunió d'amor: "Un sol Déu, no pas un Déu solitari!" com diu Sant Hilari.

*El lema d'aquestes jornades:
Amb Maria al cor de l'Església*

Dèiem al principi que avui celebrem també la diada dels que preguen. Es tracta del dia en què tenim més presents a les persones contemplatives, aquelles que de tant contemplar a Déu, contemplen el món amb l'esguard de Déu, una expressió que ens recorda que hem de mirar el món amb la mateixa mirada de Déu. I, com és l'esguard de Déu?

Sant Joan de la Creu diu que “el mirar de Dios es amar”, això vol dir que Déu sempre mira el món i cada ésser humà des de l'amor etern que hi ha en les Tres Persones Divines. I sant Agustí ens recorda que el Pare és l'etern amant, el Fill és l'etern estimat, i l'Esperit Sant és l'amor etern d'ambdós que ha arribat fins a nosaltres.

Déu sempre ens contempla amb una mirada compassiva i misericordiosa, benèvola i plena de tendresa; així ho testifica la Sagrada Escripura des del principi fins el final: Jesús va mirar al jove ric i el va estimar, al paralític i el va curar, a la pecadora i la va perdonar, al leprós i es va compadir d'ell, a la multitud famolenca i la va saciar, a Jerusalem tancada a la conversió i va plorar per ella.

Els monjos i monges que viuen, pregunten i treballen en els monestirs de l'Església que pelegrina pels països del món han estat mirats per Déu amb un amor que ha captivat els seus cors transformant-los. Contemplats per la Trinitat aprenen a diari ells mateixos a contemplar el món i a cada persona amb aquesta mateixa mirada divina, amorosa, compassiva, intercessora, estimant fins a combregar amb les penes i les tristeses de les persones, amb els seus goigs més nobles i les seves esperances més altes.

La jornada "*Pro Orantibus*" té com a objectiu recordar, agrair, pregar i donar a conèixer la vocació contemplativa, tan necessària per a l'Església i el món. També qualsevol mena d'ajuda econòmica destinada al sosteniment dels monestirs serà molt benvinguda i agraiada.

Pentecosta, de Ticià, 1546

Comunicat de Càritas per Corpus

Donada la situació excepcional d'emergència sanitària, Càritas ens fa arribar aquest comunicat:

En la nostra societat, que tot ho incorpora a l'àmbit comercial o de festes populars, parlar de la celebració del Corpus suposa pensar en desfilades, catifes florals, la Patum, l'ou com balla... Sembla com si el més important fos la celebració i no pas l'esdeveniment que ha donat peu a aquesta celebració, que el fonamental sigui l'expressió de la cultura popular generada entorn del Corpus i no el reconeixement i l'adoració de Jesucrist present en l'Eucaristia.

La crisi que ens ha suposat la pandèmia pel Covid-19, ens ha obligat a suprimir festes i actes externs que ens semblaven insubstituïbles, a replantejar-nos situacions, a ajustar la nostra conducta, a canviar els nostres costums. En definitiva, ens ha obligat a entrar en el que és fonamental, en el sentit profund de les coses i, perquè no dir-ho, en el sentit de les nostres vides i de la nostra fe, deixant a un costat el que és accessori.

La festa del Corpus té un objectiu: posar en el centre de la nostra mirada i de la nostra vida la presència de Jesús en l'Eucaristia i oferir-li la nostra adoració. És evident que en cada Eucaristia que celebrem, proclamem i adorem la presència sacramental del Senyor, però l'Església ha volgut que dediquem un dia perquè, de manera especial, contemplem el gran misteri de l'amor.

En l'evangeli que proclamem, les paraules de Jesús són determinants: "El que mengi d'aquest pa viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món" "La meva carn és veritable menjar i la meva sang veritable beguda". És a dir, Ell mateix afirma que està plenament present en l'Eucaristia i ho està d'una forma total. Aquest Jesús present en l'Eucaristia és:

- El Jesús que mor en la creu, assumint sobre si tot el dolor i el pecat del món.
- El Jesús ressuscitat, vencedor de la mort, viu per sempre.
- El Jesús present a l'Església i en la història.
- El Jesús present en cada persona que pateix, que està malalta, que té necessitat, que viu en l'exclusió. "Tot el que vau fer a un d'aquests germans més petits a Mi m'ho vau fer". No diu "és com si m'ho féssiu a mi", sinó "a mi m'ho vau fer", perquè Ell és present realment en cadascun d'aquests germans i germanes.

El nostre amor i adoració a Jesús present en l'Eucaristia i la nostra contemplació i amor a Jesús present en els nostres germans, no sols no resulta contradictori, sinó que tots dos són part del mateix amor, com les dues cares d'una moneda. Adorem i contemplem a Jesús present en l'Eucaristia, però a través d'Ell, com si veiéssim a través d'un vidre, contemplem a tots els homes i dones, a tots els nostres germans, especialment aquells que passen per situacions difícils, aquells que els manca el necessari per viure, aquells que viuen exclosos en la nostra societat o els que han estat obligats a viure en les perifèries existencials, com es diu el Papa Francesc.

En aquest temps de pandèmia se'ns convida a mantenir una distància social de dos metres per a evitar el contagi. Si us plau, no fem que aquesta distància sigui una distància existencial. Recordem que totes les famílies que en aquests mesos s'han dirigit a nosaltres, a les nostres Parròquies, als nostres Arxiprestats, als serveis diocesans de Càritas, sol·licitant ajuda per a les necessitats més urgents, com és l'aliment i l'habitatge, entenem en molts casos com habitatge una habitació, i que s'han multiplicat per tres, estan només a dos metres de distància de cadascun de nosaltres.

L'opció preferencial pels pobres no és un eslògan que queda bé en el nostre discurs. Els pobres no són una ètnia que mereix un respecte per la seva cultura i les seves tradicions. Els pobres són el resultat d'unes estructures econòmiques i socials injustes, que generen pobresa i marginació. Unes estructures que no tenen en compte l'últim manament del Senyor, present en l'Eucaristia: "Estimeu-vos els uns als altres, com Jo us he estimat". Un amor sense límits, un amor total. Per això, l'amor a Jesucrist no és possible sense l'amor als germans.

En la carta de Sant Pau als Corintis se'ns posa de manifest que, ja que tots mengem del mateix pa, que és Jesucrist, formem un sol cos. En conseqüència, no és possible compartir el mateix pa i no atendre a tots i cadascun dels membres del cos.

Podríem pensar que és suficient un compromís social important, una aposta per una acció política que permeti el desenvolupament social i econòmic de tots els homes i dones. És indubtable que es necessiten estructures que treballin per la justícia, per la solidaritat, per la distribució justa dels béns, però no és suficient.

Mirem un exemple: Una roda, com pot ser la d'una bicicleta. El secret de la resistència d'una roda radica en el fet que tots els radis convergeixen en el centre. Si els radis estiguessin comunicats directament els uns amb els altres, la roda no podria sostenir-se. La fortalesa neix de la comunicació dels radis a través del centre. Cadascun de nosaltres som aquests radis i el centre és Jesucrist. Si la nostra acció, el nostre compromís passa a través d'Ell, arriba per Ell, la nostra societat, es mantindrà ferma, sòlida. Si prescindim d'Ell, la fortalesa desapareix.

Si volem que la nostra adoració del Senyor, present en l'Eucaristia i el nostre compromís en favor dels nostres germans i germanes, en favor de la construcció d'un món més fratern, més just, més solidari, siguin autèntics, és necessari que la nostra adoració inclogui a Jesús present en cada persona que sofreix, que està sola, que està exclosa, que està malalta o que pateix fam. Però també és necessari que la nostra acció, que el nostre compromís es realitzi des del Senyor present en l'Eucaristia, a qui estimem i adorem.

El Senyor ens convida a compartir la seva presència enmig de nosaltres, presència real en el Pa i en el Vi, que Ell ha volgut i ha triat deixar-nos com a aliment indispensable en el nostre caminar. Però per això és necessari que li obrim el nostre cor, perquè Ell pugui habitar en nosaltres i pugui fer-nos entrar en comunió amb la seva realitat més íntima.

Amb la mateixa intensitat, ens convida a sortir als carrers, a anunciar i compartir aquesta experiència amb totes les persones amb les quals fem camí en aquesta vida, a anunciar i compartir l'alegria amb els tristos, l'esperança amb els que viuen sense ella, a donar menjar als famolencs i de beure als assedegats, "a anunciar un any de gràcia del Senyor", perquè també aquests germans nostres puguin tenir l'experiència de la trobada amb el Senyor, que puguin sentir que Ell també és present en cada un d'ells. Només així serem els seus testimonis i serem portadors d'esperança, serem presència de l'amor, de la solidaritat del mateix Jesús que ens ha cridat a estimar com Ell ens estima.

COM PUC COL-LABORAR?

www.caritas.barcelona

 bizum
33381

Transferència bancària

ES83 2100 5000 5002 0022 7591

atenciondonant@caritas.barcelona

93 112 70 10

De dilluns a divendres
de 8 a 15 h

#Anomés2Metres

